

दर्शनाद्भवेत् । अश्वत्थवटदृष्टादिदृष्टारोपेण यत् फलम् ।
 पुष्पाद्यादिभिश्चापि गङ्गास्पर्शस्ततोऽधिकः । कन्या-
 दानेन यत् पुण्यं यत् पुण्यं गोप्रदानतः । तत् पुण्यं
 स्याच्छतगुणं गङ्गागण्डूषपानतः । चान्द्रायणसहस्रेण
 यत् फलं स्याज्जनार्दन ! । ततोऽधिकं फलं गङ्गाऽश्चत-
 पानादवाप्नुयात् । भक्त्या गङ्गावगाहस्य किमन्यत्
 फलमुच्यते । अक्षयः स्वर्गवासोऽपि निर्वाणमथ वा
 हरे ! । गङ्गायाः पादुकायुग्मं नित्यमर्चति यो
 नरः । व्यायुः पुण्यं धनं पुत्रान् स्वर्गमोक्षौ च
 विन्दति । नास्ति गङ्गासमं तीर्थं कलिकल्मष-
 नाशनम् । नास्ति मुक्तिप्रदं क्षेममपि सक्तसमं हरे ! ।
 गङ्गास्नानरतं सत्यं दृष्ट्वैव यमकिङ्कराः । दिशो दश
 पलायने सिंहं दृष्ट्वा यथा शृगाः । गङ्गाव्रजनशीलस्य
 गङ्गातटनिवासिनः । अर्च्यं कृत्वा यथान्यायमन्त्रमेध-
 फलं लभेत् । गोभूहिरेण्यदानेन भक्त्या गङ्गातटे
 शुभे । नरो न जायते भूयः संसारे दुःखसङ्कटे ।
 दीर्घायुषश्च वासोभिर्ज्ञानं पुस्तकदानतः । अन्नदानेन
 सम्पत्तिः कीर्तिः कन्याप्रदानतः । अन्यत्र यत् कृतं
 कर्म व्रतं दानं जपस्तपः । गङ्गातटे तु तत् सर्वं हरे !
 कोटिगुणं भवेत् । घेतुं पर्वस्त्रिणीं दद्यात् गङ्गातीरे
 विधानतः । गोरामसंख्यया विष्णोर्युगान् सर्वं
 समृद्धिदानं । गोलोके मम लोके वा कामधेनु-
 व्रजादृतः । भुञ्जानः सर्वकामांस्तु दिव्यान् नानाविधान्
 वदून् । देशनामयलभ्यांश्च भुक्त्वा तु सह बान्धवैः ।
 पितृभिर्य सुहृद्भिश्च सर्वैरलविभूषितः । जायते सुकुले
 पद्माङ्गनधान्यसमाकुले । रत्नकाञ्चनसम्पूर्ये शीत-
 विद्यासमन्विते । भुक्त्वा च विपुलान् भोगान् पुत्रपौत्र-
 सप्रन्वितः । पुनर्गङ्गां समासाद्य काशत्रासुत्तरवाहिनीम् ।
 विश्वेश्वरं समाराध्य प्राग्जनुयसिनायशात् । काला-
 हेहान्मसासाद्य ब्रह्म सम्पद्यते ततः । निर्वर्त्तनद्वय-
 मपि भूमेर्भागीरथीतटे । नरो ददाति योभक्त्या तस्य
 पुण्यफलं गृह्णु । तद्भूमितसरेणूनां संख्यया युगमानया ।
 महेन्द्रचन्द्रलोकेषु भुक्त्वा भोगान् मनःप्रियान् । सप्त-
 होपपतिभूत्वा महावर्षपरायणः । नरकस्थानपि
 पितृन् ! प्रापय त्तिदिवं व्रजेत् । स्वर्गस्थांश्च पितृन्
 सर्वान् मोक्षयित्वा महाद्युतिः । अन्ते ज्ञानासिना क्षित्वा
 हविद्यां पाञ्चभौतिकीम् । परं वैराग्यमापन्नो सुञ्ज्ञानो
 योगमुत्तमम् । प्राप्य कति मुक्तश्च परं ब्रह्माधि-

गच्छति । सुवर्णमात्रमपि यः सुवर्णं वा प्रयच्छति ।
 सुवर्णं च सुप्रियाय हरे ! भागीरथीतटे । स हेरतस्त्रयचित्ते
 विमाने सर्वगे शुभे । सर्वैश्वर्यसमायुक्तः सर्वलोकेषु पू-
 जितः । ब्रह्माण्डान्तरसंस्थेषु भुक्त्वा भोगान् मनो-
 रमान् । वैद्वैः संपूजितो विष्णो ! लावदाहृतसंज्ञवम् ।
 एकराट् च ततोभूत्वा जम्बुद्वीपे प्रतापवान् । ततोऽवि-
 सक्तमासाद्य परं निर्वाणमृच्छति । जन्मर्त्तुं तु कृते ज्ञाने
 गङ्गायां भक्तिपूर्वकम् । जन्मप्रभृतिपापौघात् संचितात्
 सचप्रेते क्षणात् । वैशाखे कार्तिके माघे गङ्गास्नानं
 सुदुर्लभम् । दर्शे यतगुणं पुण्यं संक्रान्तौ च सहस्र-
 कम् । चन्द्रसूर्य्यपहे लक्षं व्यतीपाते त्वनन्तकम् । अयुतं
 विषुवे चैव नियुतन्त्यनद्वये । सोमग्रहः सोमदिने, रवि-
 वारे रवेर्यहः । तच्चूडामणिपूर्वाख्यं तत्र स्नानमसं-
 ख्यकम् । स्नानं दानं जपोहोमो यच्च चूडामणौ
 कृतम् । तदक्षयमिदं सर्वं विष्णो ! भागीरथीतटे ।
 अथवा भक्तियुक्तस्तु गङ्गां स्नात्वा विधानतः । ब्रह्म-
 हापि विष्णुव्रते किं पुनस्त्वन्यपातकी । हस्मिकोट-
 पतङ्गाद्या ये मृता जाङ्गवीजले । कूनात् पतन्ति ये दृष्ट्वा
 सोऽपि यानि परां गतिम् । अन्तर्यामि तत्र तत्र
 फलानि प्रा० त० उक्तानि तत्र दृष्टानि ।
 ब्रह्माण्डे “गङ्गां पुण्यजलां प्राप्य त्रयोदश विवर्जयेत् ।
 शौचमाचमनं सेकं निर्मास्यं मलवर्षणम् । गात्रसंवाहनं
 क्रीडां प्रतिष्पृहमथोऽरतिम् । अन्यतीर्थरतिश्चैव अन्यती-
 र्थप्रशंसनम् । विष्णुमूर्त्तादिमण्डोत्सर्गं सन्तारञ्च विशेषतः ।
 तस्याश्च वैशाखशुक्लतृतीयायां ब्रह्मलोकात् हिमवति
 पतनं ततो भूमौ पतनञ्च दशहरायां यथा “वैशाखशुक्ल-
 पक्षे तु तृतीयायां जनार्दनः । यवानुत्पादयामास युगं
 चारब्धवान् कृतम् । ब्रह्मलोकात्त्रिपथगां पृथिव्यामवातार-
 यत्” ब्रह्मपुराणम् । “ज्येष्ठे मासि क्षितिस्तुतिदिने शुक्लपक्षे
 दशम्यां हस्ते शैलान्निरगमदियं जाङ्गवी सत्यं लोकम्”
 ति० त० धृतवाक्यम् । एतयोर्विरोधाय तथा व्यवस्था ।
 शतज्जलाधिष्ठातृदेवीभेदे । गङ्गाया इदम् नदीपरत्वे
 अष्टज्जलात् अण् । गाङ्ग तत्सम्बन्धिनि । “गाङ्गमस्व-
 सितमस्तु यास्तु नम्” काव्यप्र० । “गाङ्गं जलं निर्मलम्” गङ्गा-
 स्तोत्रम् । “गाङ्गं वर्षेण कीर्यति” पद्मपुर० । नदीपरत्वाभावे
 गङ्गाया अपत्यं ढक् । गाङ्गेय गङ्गादेव्यपत्ये भीष्मे कार्त्तिके
 केये च । “गङ्गाप्रवाहोक्षितदेवदारु” कुमा० । “गङ्गाक्षीतो-
 ऽन्तरेषु सः रयुः १४ नदीमान् च । सप्तगङ्गम् सि० कौ० ।